

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/96/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7619010463
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Evžen Kelij
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7619010463.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu JUDr. Evžena Kelija a členov JUDr. Miroslava Baňackého, PhD. a JUDr. Mareka Dudíka v trestnej veci obžalovaného M. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods.2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods.1 písm. c) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 17. decembra 2019 v Košiciach o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 5.11.2019, sp.zn. 5T/93/2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného M.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves (ďalej „prvostupňový súd“) zo dňa 5.11.2019, sp.zn. 5T/93/2019 bol obžalovaný M. K. uznaný vinným pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona (ďalej „Tr.zák.“) s poukazom na § 139 ods.1 písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výroku napadnutého rozsudku.

Bol mu za to uložený podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. m) , § 38 ods. 2, ods.3 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne, podľa § 73 ods.2 písm. d) Tr.zák. mu bolo uložené ochranné protialkoholické liečenie ambulatnou formou.

Proti rozsudku podal odvolanie obžalovaný M. K. (ďalej „odvolateľ“), ktoré odôvodnil prostredníctvom obhajkyne. Z obsahu písomného odôvodnenia podaného opravného prostriedku vyplýva, že odvolanie smeruje tak proti výroku o treste, ako i proti výroku o zaradení do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a napokon aj proti výroku o uložení ochranného protialkoholického liečenia ambulatnou formou.

Namieta uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorý je neprimeraný a nie je potrebný pre ochranu spoločnosti s tým, že priznal vinu a oľutoval spáchanie trestného činu. Poukazuje na charakteristiky jeho osoby v mieste bydliska aj vo väzbe, ktorej doterajšie trvanie postačuje na splnenie prevýchovy. Ochranné protialkoholické liečenie, a to ani ambulatnou formou, nie je potrebné, pretože už samotný pobyt vo väzbe mal u neho nápravný a odvykací charakter.

Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste, o zaradení a o ochrannom protialkoholickom liečení a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov s podmienečným odkladom na primeranú kratšiu skúšobnú dobu.

Prokurátor nevyužil svoje oprávnenie v zmysle § 314 Tr.por. a k podanému odvolaniu nepodali vyjadrenie.

Obhajkyňa obžalovaného v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí zotrvala na podanom odvolaní s tým, že napadnutým rozsudkom bol odvolateľovi uložený neprímerane prísny trest, nakoľko má za to, že už pobyt vo väzbe je pre neho dostatočný. Malo by dôjsť k započítaniu väzby do trestu a žiadala uložiť primeraný podmienený trest odňatia slobody. Vo vzťahu k uloženému protialkoholickému liečeniu žiadala, aby súd neuznal protialkoholické liečenie ani ambulantnou formou.

Prokurátor v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí uviedol, že považuje rozsudok prvostupňového súdu za vecne správny, odôvodnený, teda zákonný a z uvedeného dôvodu navrhol odvolanie odvolateľa v celom jeho rozsahu zamietnuť ako nedôvodné. Pokračoval, že je na mieste poukázať na tú skutočnosť, že odvolateľ bol doposiaľ 8-krát súdne trestaný, rovnakého konania sa dopustil aj v roku 2014 voči tej istej poškodenej a sama skutočnosť o tom, že trpí závislosťou na alkohole bola objektivizovaná znaleckým dokazovaním z príslušného odboru. Pre tieto dôvody navrhol odvolaniu nevyhovieť.

Odvolateľ v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí sa v plnom rozsahu pripojil k návrhu svojej obhajkyne a upriamil pozornosť na to, že mu bol uložený príliš prísny trest. Doterajší pobyt vo väzbe bol pre neho dostatočným ponaučením a pokiaľ sa týka uloženého ochranného liečenia, necíti sa byť závislý na alkohole, on si vypije príležitostne, nemá potrebu každodenného pitia. Má už dosť rokov a doterajší pobyt vo väzbe na neho veľmi ťažko dolieha po psychickej stránke, navyše má vyše 90 ročnú matku, ktorú nevidel už vyše roka.

Krajský súd ako súd odvolací (ďalej len „odvolací súd“ - § 315 Tr.por.) skôr, než začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr.por. zisťoval, či odvolanie je prípustné, či bolo podané včas a oprávnenou osobou a či nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania, avšak z obsahu spisového materiálu zistil, že odvolanie je prípustné (§ 315 ods.1 Tr.por.), bolo podané včas - v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento opravný prostriedok podať (§ 309 ods.1 Tr.por.), oprávnenou osobou (§ 307 ods.1, ods.2 Tr.por.) a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania.

Odvolací súd - pretože nezamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a nezrušil rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por. - pri rozhodovaní o odvolaní odvolateľa postupoval v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr.por. a preskúmal tak zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykávané neprihliadol, nakoľko by neodôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

V zmysle citovaného zákonného ustanovenia - vyjadrujúceho revízny princíp - odvolací súd preskúmava len tie výroky, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako i správnosť postupu konania, predchádzajúceho napadnutému výroku rozsudku, s výnimkou, že odvolací súd musí prihliadnuť aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytykávané, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku - dovolania v zmysle ustanovenia § 371 ods.1 Tr.por.

Podľa § 2 ods. 10 Tr.por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstaráť dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr.por., orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito, i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Preskúmaním obsahu napadnutého rozhodnutia ako i obsahu podaného opravného prostriedku a obsahu spisového materiálu, odvolací súd zistil nasledovné.

Z obsahu spisového materiálu - konkrétne Zápisnice o hlavnom pojednávaní - vyplýva, že odvolateľ na hlavnom pojednávaní dňa 5.11.2019 (viď č. l. 195 - 197 spisu) - po poučení v zmysle § 257 ods.1 Tr. por. o možnosti urobiť vyhlásenie - uviedol, že je vinný.

Následne, odvolateľ pri odpovediach na otázky prvostupňového súdu podľa § 333 ods.3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g), písm. h) Tr. por. odpovedal vo všetkých prípadoch „áno“, teda aj na otázku podľa § 333 ods.3 písm. h) Tr.por., či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok.

Prvostupňový súd po tomto vyhlásení odvolateľa postupoval podľa ustanovenia § 257 ods.6 Tr.por. a zistil stanovisko intervenujúceho prokurátora, ktorý navrhol prijať vyhlásenie odvolateľa.

Prvostupňový súd uznesením podľa § 257 ods.7, ods.8 Tr. por. prijal vyhlásenie odvolateľa, že je vinný zo skutku obžalobou kvalifikovaného ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods.1 písm. c) Tr. zák. a v ďalšom konaní vykonal dokazovanie len ohľadom skutočností dôležitých pre rozhodnutie o treste a ochrannom opatrení.

Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku - v súlade s ustanoveniami § 165 ods. 1, § 167 a § 168 ods. 1 Tr.por. - riadne, logicky vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia pri rozhodovaní oprel a akými úvahami sa správal pri hodnotení vykonaných dôkazov - vo vzťahu k výroku o treste a ochrannému opatreniu - tak jednotlivo, ako i vo vzájomných súvislostiach.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že prvostupňový súd vo veci vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy pre náležité zistenie skutkového stavu - v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr.por. a tieto i správne vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr.por.

Prvostupňový súd zistené skutkové zistenia pri právnych úvahách - pri právnej kvalifikácii skutku - správne podriadil pod príslušné ustanovenia zákona, a preto odvolací súd nezistil žiadne pochybenia pri právnej kvalifikácii žalovaného skutku.

Obdobne, správny je i výrok o uloženom treste a spôsobe jeho výkonu, nakoľko pri jeho ukladaní prvostupňový súd postupoval v súlade s ustanovením § 34 Tr.zák. a nasl. a pri určení druhu trestu a jeho výmery prihliadol správne a to najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, i na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, vrátane zaistenia účelu trestu tak z hľadiska individuálnej, ale i generálnej prevencie.

Vo vzťahu ku odvolacej námietke odvolateľa - smerujúcej proti výroku o treste - je potrebné zdôrazniť nasledovné.

Nemožno opomenúť tak závažnú skutočnosť, že odvolateľ sa dopustil žalovaného skutku ako špeciálny recidivista, bol v nedávnej minulosti za obdobnú trestnú činnosť odsúdený - mal sa jej dopustiť na zhodnej osobe poškodenej - a naposledy uložený trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov vykonal dňa 14.6.2015. Aj keď odsúdenia z minulosti boli zahladené, z jeho registra trestov je zrejmé, že má sklony k páchaniu trestnej činnosti - a to najmä pod vplyvom alkoholu. Miernejší nepodmienečný, či dokonca výchovný trest odňatia slobody by sa minul účinkom.

Odvolací súd nezistil pochybenie, pokiaľ prvostupňový súd zaradil odvolateľa v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b) Tr.zák. na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko odvolateľ v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu (žalovaného skutku) bol vo výkone trestu odňatia slobody uloženého mu za úmyselný trestný čin.

K odvolacej námietke vo vzťahu k uloženému ochrannému liečeniu je nutné uviesť, že z obsahu spisového materiálu a vykonaného dokazovania - najmä posudku znalca z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria MUDr. Ladislava Lauka - vyplýva, že - vo vzťahu k alkoholu - odvolateľ trpí závislosťou v III. kruciálnom štádiu podľa Jellineka, má narušenú kontrolu pitia a neschopnosť dlhodobejšej abstinencie - a aj aktuálne prejednáwanej trestnej činnosti sa dopustil pod vplyvom alkoholu. Preto uloženie ochranného liečenia je namieste a je plne v súlade so zisteným skutkovým stavom.

Na základe vyššie uvedených skutočností preto krajský súd ako odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok okresného súdu ako súdu prvého stupňa je vecne správny a spravodlivý vo všetkých jeho výrokoch, zodpovedá vykonanému dokazovaniu a na základe tohto zisteného skutkového stavu vyplýva z neho jednoznačný záver nevzbudzujúci dôvodné pochybnosti, že žalovaný skutok spáchal odvolateľ - obžalovaný M. K., zisteným spôsobom i z preukázaného motívu, a preto postupom v zmysle § 319 Tr.por. jeho odvolanie zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti uzneseniu sťažnosť nie je prípustná (§ 185 ods. 2 Tr. por.).